

İkinci Serinliđi

– A.KARADOĐAN · 17 Kasım 2014

Eylül işte
sararan yaprakların hüznünü sarıyor yürek
oysa artık her mevsim yorgun
her mevsim kırık dökük
dalında ağlıyor yeşil
ağaçlar toz içinde
biçilmemiş çimenler
toprağı kurumuş bir bahçeye benziyor hayat.

Gözlerimin yağmura dokunan sesi
ne takvimlerden çalınan zaman
ne de saatlerin tıkanan nefesi
dilimde çocukluğumun tadı ve gençliğimin adı
ağladığım yok
bu gökyüzü, bu rüzgar
bu yüzüme düşen damlalar
ah yok mu bu mavisi solmuş bakışlar denizi
bir martı çığlığında belli belirsiz
geçip giden bir ömrün kirpiđimi örten perdesi ...

17 Kasım 2014

Arzu Karadođan